

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Under finanslovforhandlingerne sidste år var Socialdemokratiet enig med De Konservative i, at uddannelsesloven var vigtig, og der blev afsat et rimelig stort beløb, der kunne sikre denne ordning.

Men nu, et år efter, mener Det Konservative Folkeparti sammen med Venstre åbenbart det stik modsatte, for nu vil man rent økonomisk fjerne to tredjedele af ordningen.

Og jeg synes, det er dybt betænkeligt, at De Konservative ikke ser nødvendigheden af en arbejdsmarkedspolitik. Men hr. Thor Pedersen ønsker ikke at give os et svar på problemerne med strukturarbejdsløshed, flaskehalse, løn-glidning, høj rente og lav vækst osv., selv om de fleste ved, at disse helt fundamentale emner i arbejdsmarkedspolitikken er vigtige, og derfor vil jeg spørge fru Pia Christmas-Møller, om hun ikke er af den opfattelse, at disse nøglepunkter er afgørende vigtige for, at vores fremtidige arbejdsmarkedspolitik skal lykkes. Fru Pia Christmas-Møller har jo tidligere været medlem af Arbejdsmarkedsudvalget, så hun må have kendskab til det spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Man kan jo indimellem være glad for, at man ikke er vismand, for så ville man da føle sig misbragt. Men nu har man jo som socialdemokrat mulighed for at forholde sig selvstændigt til tingene herinde, for vismændene har jo ikke deres eget parti.

Men i lighed med hr. Jens Peter Vernersen vil jeg stille fru Pia Christmas-Møller det spørgsmål, som hr. Thor Pedersen ikke kunne eller vil svare på: Hvor mange skubbes ud af arbejdsmarkedet og over på overførselsindkomst ved de ændringsforslag til finansloven, som Venstre og De Konservative har stillet? Altså: Hvor mange bliver der flyttet fra en aktiv indsats i det danske samfund til overførselsindkomst? Er der overhovedet ingen grænser for, hvor mange man vil have over på overførselsindkomst?

Og hvad er det for nogle af de forslag, der i denne omgang bliver stillet af regeringen, som man har så afgørende meget imod?

Jeg kunne forstå, at nogle af de ting, der flytter om på pengene inden for drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet, har man mange ord om – dem kan man bruge 5-6 minutter på, og hr. Thor Pedersen har vist 12 minutter – men hvad er det

for nogle af de ting, der betyder noget uden for huset, som man har så meget imod? Er det overhovedet noget af det? Det synes jeg ville være spændende at høre.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Venstre og De Konservative har foreslået et stop for byggeri af støttede boliger. Det betyder, at kommunerne må stoppe med at opføre ældreboliger og ungdomsboliger, bofællesskaber og almindelige familieboliger.

Jeg spurgte Venstres ordfører, hr. Thor Pedersen: Hvad er Venstres alternativ til det stop, når kommunerne skal løse det boligproblem, vi har?

Det fik jeg ikke noget svar på. Men nu har hr. Thor Pedersen jo i anden omgang mulighed for at svare på de spørgsmål, som han ikke fik besvaret i første omgang.

Anden næstformand (Henning Grove):

Man skal rette sit spørgsmål til den ordfører, der sidst har været på talerstolen.

Hans Peter Baadsgaard (S):

Ja, lige præcis, og derfor vil jeg spørge fru Pia Christmas-Møller: Hvad er De Konservatives svar med hensyn til, hvad kommunerne skal gøre for at løse ældreboligproblemet og ungdomsboligproblemet?

For til trods for, at der er bygget mange flere boliger i de senere år, er der stadig væk et stort behov for at få bygget flere ældreboliger og plejehjemsboliger.

Hvad er De Konservatives svar til kommunerne og de ældre med hensyn til en løsning af det problem?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg forstår godt, at hr. Bjørn Elmquist er nødt til at blive en smule skinger i sin korte bemærkning, for det er jo en kendsgerning, at flere fremtrædende repræsentanter for Det Radikale Venstre gang på gang netop har sat fingeren på det ømme punkt: eksplosionen i antallet af folk på overførselsindkomst.

Man har gang på gang sagt, at der var behov for grundlæggende strukturændringer. Økonomiministeren har gjort det adskillige gange, og gruppeformanden for Det Radikale Venstre har gjort det adskillige gange. Og derfor må det naturligvis have været en torn i øjet på Det Radikale Venstre, at statsministeren, formentlig